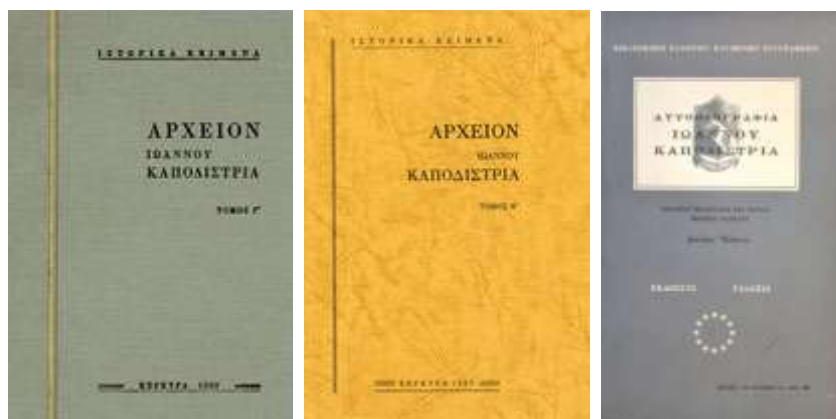

I. Καποδίστριας: Ο φιλήκοος των ξένων είναι προδότης

11 Ιανουαρίου 1828 ο Καποδίστριας απεβιβάσθη στην Αίγινα. Ο Γ. Τερτσέτης στα «Απόλογα για τον Καποδίστρια» περιγράφει συνομιλία του Κυβερνήτη με τον Γεωργάκη Μαυρομιχάλη:

«Είναι καιροί που πρέπει να φορούμε όλοι ζώνη δερματένια και να τρώμε ακρίδες και μέλι άγριο. Είδα πολλά εις την ζωή μου, αλλά σαν το θέαμα όταν έφθασα εδώ εις την Αίγινα δεν είδα τί παρόμοιο ποτέ, και άλλος να μην το ιδή... «Ζήτω ο κυβερνήτης ο σωτήρας μας, ο ελευθερωτής μας!» εφώναζαν γυναίκες αναμαλλιάρες, άνδρες με λαβωματιές πολέμου, ορφανά κατεβασμένα από τις σπηλιές. Μαυροφορεμένες γυναίκες, γέροντες μου εξητούσαν να αναστήσω τους πεθαμένους τους, μανάδες μου έδειχναν εις το βυζί τα παιδιά τους και μου έλεγαν να τα ζήσω και ότι δεν τους απέμειναν παρά εκείνα κι εγώ και με δίκαιο μου εξητούσαν όλα αυτά, διότι εγώ ήλθα και σεις με προσκαλέσατε να οικοδομήσω να θεμελιώσω κυβέρνησιν και κυβέρνησιν και ως πρέπει ζει, ευτυχεί τους ζωντανούς, ανασταίνει και αποθαμένους διατί διορθώνει την ζημία του θανάτου και της αδικίας. Δεν ζει ο άνθρωπος, ζει το έργο του, καρποφορεί, αν ο διοικητής είναι δίκαιος, αν το κράτος έχη συνείδησι, ευσπλαχνία, μέτρα σοφίας. ...Ως ψάρι εις το δίχτυ σπαράζει εις πολλούς κινδύνους ακόμη ή ελληνική ελευθερία. Μου εδώσατε τους χαλινούς του κράτους. Τίνος κράτους; Μετρούμε εις τα δάκτυλα την επικράτειάν μας.

Τ' Ανάπλι, την Αίγιναν, Πόρο, Ύδρα, Κόρινθο, Μέγαρα, Σαλαμίνα. Ο Ιμπραήμης κρατεί τα κάστρα και το μεσόγειο της Πελοποννήσου, ο Κιουτάγιας την Ρούμελη, πολλά νησιά βασανίζονται από αυτεξούσιο στρατό και από πειρατείαν, τα δύο μεγάλα πολεμικά καράβια μας είναι αραγμένα ξαρμάτωτα εις τον Πόρο, η Αθήνα έφαγε πέρυσι τους ανδρειότερους των Ελλήνων. Πού το θησαυροφυλάκιον του έθνους;

Ακούω επουλήσατε και την δεκατία του φετεινού έτους πριν σπαρθή ακόμα το γέννημα, ο τόπος είναι χέρσος, σπάνιοι οι κάτοικοι; σκόρπιοι εις τα βουνά και εις τα σπήλαια. Το δημόσιο είναι πλακωμένο από δυο εκατομμύρια λίρες στερλίνες χρέος, άλλα τόσα ζητούν οι στρατιωτικοί, η γη είναι υποθηκευμένη εις τους Άγγλους δανειστάς, ανάγκη να την ελευθερώσωμε με την ίδια απόφασι ως την ελευθερώσαμε και από τα άρματα του Κιουτάγια και του Αιγυπτίου.

Δεν λυπούμαι, δεν απελίζομαι, προτιμώ αυτό το σκήπτρο του πόνου και των δακρύων παρά άλλο. Ο θεός μου τα 'δωσε, το παίρνω, θέλει να με δοκιμάση. Είμαι από τη φυλή σας, εις ένα μήμα μαζί με σας θα θαφτώ, ό,τι έχω, ζωή,περιουσία, φιλίες εις την Ευρώπην, κεφάλαια γνώσεων αποκτημένα από τόσα θεάματα και ακροάματα συμβάντων του κόσμου εις τας ημέρας μου, τα αφιερώνω εις την κοινήν πατρίδα...

Κατεβαίνω πολεμιστής εις το στάδιον, θα πολεμήσω ως κυβέρνησις, δεν λαθεύομαι τον έρωτα των προνομίων που είναι φυτευμένες εις ψυχές πολλών, τα ονειροπολήματα των λογιωτάτων, ξένων πρακτικής ζωής, το φιλύποπτο, κυριαρχικό και ανήμερο αλλοεθνών ανδρών. Η νίκη θα είναι δική μας, αν βασιλεύση εις την ακαρδίαν μας μόνο το αίσθημα το ελληνικό, **ο φιλήκοος των ξένων είναι προδότης**».

Δημοσιευμένο στις 10 Αυγούστου 2016 στο:
<http://pluton22.blogspot.com/2016/08/o.html>